

темкина, упои го съ благоволения, както Тимуръ опиваше своитѣ елѣфанти съ вино прѣди битвата; тя му подари една сабя и единъ клонъ отъ лаврово дърво окиченъ съ дияманди и съ надписъ: «побѣдителятъ на великиятъ визирь.»

Суваровъ не остави никакъ войската си да иде да празнува своето тѣржество; той прѣкара зимата въ Берлатъ. Князътъ Кобургъ се нахождаше въ Влахия. Француската революция развали сюзътъ що Йосифъ II имаше съ Франца; сестра му, Марія-Антоанета, жена на Лудовика XVI, прѣди да изгуби живота си, бѣше изгубила влиянието си врѣзъ работитѣ. Рейнъ, по тѣзъ причина, като стана по важень за Йосифа II отъ Дунава, принуди го да оттегли войската си отъ турскитѣ граници. Француската революция избави Турция отъ едно страшно за нея сжединение.

Суваровъ, като остана самъ, повика ся отъ Потемкина отъ татѣкъ Прута. Потемкинъ искаше да испрати на Катерина ключоветѣ на послѣдното мѣсто отъ устието на Дунава: това мѣсто бѣше Исмаилъ, най коравата потпорка на Турция. Четири-десетъ хиляди души отборъ хора, подъ командата на сераскертъ Хасанъ паша, бѣхж ся заклели да погинѣтъ за своето отечество.

«Ще види нѣкой,» казваше той, «небето да падне врѣзъ земята прѣди Исмаилъ да падне подъ Русцитѣ.»

Суваровъ не смѣташе ни неприятелитѣ, ни своитѣ солдати; обсадата за него бѣше силното нападение. Като распоряди своята войска на двѣ огдѣления, едното отъ кѣмъ Дунава, другото отъ кѣмъ сухо, той, прѣди нападението, даде за паролъ: «Исмаилъ или смѣрът!» Чрѣзъ двойното това нападение, прѣди йоще да изгрѣе слѣнце, Исмаилскитѣ огради, прѣвечени, ся напжляхж отъ Русци, и Суваровъ, като мина прѣзъ тѣлото на сераскертъ, който бѣше ся убилъ, вмѣкна своитѣ баталйони въ градътъ. Всяка кѣща,